

Συναδέλφισσες, συνάδελφοι,

Σανίδα σωτηρίας χρειάζονται οι ναυαγοί. Εμείς συνάδελφοι ξέρουμε καλό κολύμπι και πάντως δεν κολυμπάμε σε θολά νερά. Οι ανίερές συμμαχίες μεταξύ αλληλοαναιρούμενων ιδεολογικά συνδικαλιστών για την άλωση του Συλλόγου δεν πρέπει να περάσουν. Ποια η σκοπιμότητα της παρέας η οποία κατηγορεί εμάς για παλαιοκομματική συμπεριφορά;

Με ποιο δικαίωμα νομιμοποιούνται να σχολιάσουν την αξιοποίηση των επί σαράντα, τριάντα, είκοσι, δέκα και πέντε το λιγότερο χρόνων εισφορών προς το Σύλλογό μας; Αυτοί που έχουν καταβάλλει μόλις, το πολύ, τριών μηνών εισφορές; Ή μήπως αυτοί που **συνταξιοδοτήθηκαν το 2008, δεν γράφτηκαν στο Σύλλογο και μόλις τον Ιανουάριο του 2013** θυμήθηκαν να εγγραφούν στο Σύλλογο για να διεκδικήσουν τη θέση στην εφορευτική;

Οι σωτήρες συνάδελφοι θα μπορούσαν να είναι πιο κόσμιοι, να περιμένουν τα αποτελέσματα των εκλογών για να μας σώσουν. **Είναι αλαζονικό και απαράδεκτο νέοι συνταξιούχοι να προσπαθούν να μηδενίσουν όλα όσα εμείς οι παλαιότεροι έχουμε πετύχει.**

Συναδέλφισσες, συνάδελφοι,

Είναι προφανές ότι όλοι αυτοί που συνάθρουν στο ψηφοδέλτιό τους παροπλισμένους επί χρόνια συνδικαλιστές, προσπαθούν με « παλιά μεταχειρισμένα υλικά να κατασκευάσουν νέα έργα». Είναι ολοφάνεροι οι λόγοι αυτής της προσπάθειας, όπως έγινε φανερό στη γενική μας Συνέλευση.

Όλα αυτά για να καταλάβουν οι συνάδελφοι τι μας περιμένει αν επικρατήσουν όσοι μεθοδεύουν την άλωση του Συλλόγου με σκοτεινές μεθοδεύσεις.

Ελπίζουμε στην επέτειο των 70 χρόνων από την ίδρυση του Συλλόγου μας να μη γίνουμε μάρτυρες της καταδίκης του σε θάνατο και θεατές ενός ακόλουθου μνημόσυνου για τα σαράντα, καθώς μετά δε θα παραμείνει παρά μόνο μια ανάμνηση.

Ανεξάρτητη Προοδευτική Κίνηση Συνταξιούχων Τ.Ε.